

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De peccatis - Cod. Ettenheim-Münster 327

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[S.l.], [17. Jahrh.]

Disputatio 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-131646](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131646)

cal per neg' p'inde penam de b'ri p'p'e, quin saltem
 p'etor de culpa delectat, ab qui pro p'ter p'et' mortale
 damnata, is ac de p'cto q' in suo nob'li ne dum
 deuoniali delectat, dego neg' p'et' mortale neg' uenit
 l' ex solo hoc ca p'et' delectat, neg' p'm reatum ca' q'ie
 neg' p'm reatum p'et' . Ex his sentis eliget q'libet
 quam uoluerit, idem sentiet de p'na d'om p'nali
 desita p'cto mortali olim rem' p'ro d'ndm soluto.

P' p'et' e' d'at' h'c agere de p'na p'et' origi
 d' h'c commodius transferret in d'is p' 3, in qua
 de p'cto origi specialia h'c p'et' ab' h'c . nunc e' t' .

Q'is p' p'et'is eda' .

Peccato actuali .

Si p'et' p'et' habitale n' illegit' p'et' on habitale
 a quibusdam, ut cum q' ex habitale m'ca d'ct' d' d' d'
 q' p' p'et' u' d' p'et' m'ca n' h'et' . abs' it' d'ual' q'
 p'et' et' ab' cogit' a' q' p'et' u' s' ut d'ual' n' h'et' p'et' p'et'
 l' h'et' ad h'et' p'et' h'et' reatum p'et' l' d'et' u' p'et' et' con,
 cu p'et' : cap' 6 b, hoc e' in q' . non h'et' p'et' ream
 non e' p'et' , nam si quis quam u' q' faceret adu'ct' u' u'
 am si nun' quam d'et' n' ce p'et' fa' u' s' , reus e' adu'ct' u' u'
 donec reatus ip'ius d'et' m' ill' ab' h'et' ergo p'et' ,
 quam u'is idud q' d' ad m'it' d' , cam n' s' d' , q'ia u' n' d' p'et'

quo factum est: peccatis, nam si a peccando desisteret
 hoc est si habere peccatum, sufficeret ut hoc nos non esset pro peccato
 sibi peccatis, si ad iudicium iterum: nam sufficit ad
 didit et de peccatis de peccato, ut tibi dimittantur,
 nam tunc non dimittantur, id quod manent, si
 peccatis sibi, nisi quia peccatis ante actu, manent
 reatu: et quoniam non solum re actu peccatis, quod in iudicio
 in prope gem 30 rj 5 b. e. damnatis: in peccato duo sibi
 actus et reatu, transiente in actu nil manent,
 nisi reatu seu obligatio ad penam.

De hoc igitur peccato habet se neque ab culpa in delicto,
 hoc die peccatis, et quoniam opud multos usque ad 30 diem
 peccatis, quia magis considerent in alienis hominibus
 de subordia quam in se de peccatis, oia unia
 quoniam non peccatis, in quibus id quod est, ex
 hoc facile solvenda cetera in primis a peccatis
 quoniam, quod in peccatis peccatis, an sit.

Quos sibi Unica

Quid est Reum Habitualis

Hic duo in primis notanda in unum quod pro,
 sibi sibi peccatis, sed unum quod est naturalis species
 et quod duplex, hoc utroque statuto et id est facile ut
 species sibi soluta quoniam

Ad in unum igitur peccatis, habet de simple non
 is, qui peccatis peccatis, non peccatis & Reum,

no. In nunc aut e aut de peccat, nec qui peccare pui,
 aucte graa Dei, nam si absq culpa sua peccat aucte
 d. esse nisco non peccat. Et qui haec d do habet, mo
 ut saae pti a se commisi aut per max ante d. q. p.
 d. p. d. d. ne nosali et pro p. se a oibus et polle m. m.
 Deo odiblis, dignus q. p. i. a. se a. o. i. b. i. s. y. d. i. g. n. u. s.
 fabjui diabolo, non p. se p. l. a. t. u. s. e. t. m. o. d. e. s. t. e. t. e. d. o.
 u. l. s. i. t. e. i. p. s. a. o. d. i. o. s. u. s. s. e. o. p. r. i. a. t. y. e. i. u. s. a. m. i. c. i. t. i. a.
 p. l. e. u. s. i. a. s. s. e. i. t. y. d. i. a. b. l. o. s. e. c. o. r. s. u. l. a. b. u. n. u. s. q. u. o. p. s. e. n. s. u. m.
 s. u. a. m. e. t. s. o. n. t. i. a. t. n. o. n. a. l. i. a. n. s. e. i. d. e. a. m. h. a. b. e. r. e. p. e. c. c. a. t. a.
 p. r. o. a. b. h. a. e. n. o. x. a. c. h. r. i. s. t. i. a. n. i. s. i. d. e. g. i. t. a.

Contra ad p. ab opposito nam idem potest
 opponere idem homini ex pro pro merito iusti
 et boni, atq. per sancta non ideo mag. d. n. i. que
 aut plura opera ex eruit, aut qui graa Dei ex
 p. a. s. a. d. e. i. n. i. s. e. c. o. n. d. i. c. i. a. d. o. n. a. t. u. s. e. s. t. a. u. t. p. o. r. t. a. l. i.
 d. o. n. a. t. u. s. e. t. q. u. i. p. l. u. r. a. u. i. d. e. b. i. t. a. o. p. e. r. a. e. x. e. r. c. u. i. t. e. t.
 c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. s. a. d. i. d. e. a. f. a. c. t. u. s. e. s. t. a. m. i. c. i. u. s. D. e. i. q. u. o. d.
 d. i. n. a. p. a. r. t. i. e. p. e. d. i. g. n. u. s. q. u. e. l. e. s. t. i. d. e. c. a. d. n. e. s. e. g. o.
 a. b. o. p. p. o. s. i. t. o. n. i. d. e. p. e. c. c. a. t. u. s. e. s. t. q. u. i. p. e. c. c. a. r. e. a. u. t.
 p. e. c. c. a. c. o. m. m. i. s. i. t. f. a. c. t. u. s. q. u. e. d. e. g. n. u. s. o. d. i. o. D. e. i. a. u. t. q.
 e. s. t. n. o. n. p. r. i. a. t. u. s. a. m. i. c. i. t. i. a. D. e. i. e. t. q. u. i. e. t. p. e. c. c. a. c. o. m.
 m. i. s. i. t. n. i. q. u. o. r. a. n. t. e. D. e. o. o. d. i. b. l. i. s. e. t. q. u. o. r. a. n. t. e. p. r. o. p. t. e. r.
 h. o. r. p. e. c. c. a. t. a. D. e. o. e. o. d. i. o. s. u. s. p. r. i. a. t. u. s. e. i. u. s. g. r. a. a. t.

Lico posse p[er]tinet ad ea negotia hanc edeam et ad id quod
 actetur sum am ex sed ex p[ro]ductis requirit et sine
 ad quodlibet rem p[er]tinet de qua nota est ut usque ad
 In p[er] nos licet alij, e[ss]e postulo aut per alia
 nobis licet loqui, ut placet, un eo maiori iure
 q[uo]d et notio res videtur conuallor magisq[ue] ab uia
 et maxime q[uo]d per eam facile ens placente q[uo]cumq[ue] ad
 nam p[er]tinet h[ab]et eligendum requirit. Hoc p[er]
 imo. nunc.

~~Ad idem dicitur macula in genere e[st] p[er]tinet decoris
 debet debet. Hoc e[st] p[er]plex de qui debet. Positua
 et h[ab]itativa, utramq[ue] si ex p[ar]te & coloris p[er]
 quod est q[uo]d ad s[ed] fuit inq[ue] contingit in corpore
 et macula, s[ed] p[er] uno modo p[er] p[er]tinet in e[ss]e
 q[uo]d requirit ad decorum multa, debet is locis,
 aut debet p[er] p[er]tinet in e[ss]e, alio modo
 p[er] p[er]tinet in d[er]iuationem alia in p[er]tinet
 decorum: p[er]tinet ad e[ss]e corpus p[er]tinet p[er]tinet
 luti aut puluis, ita in ad in d[er]iuatione macula,
 uno modo p[er] p[er]tinet decorum q[uo]d p[er] p[er]tinet
 mortale, alio modo p[er] in d[er]iuationem affectus in
 ordinata ad aliquid de p[er]tinet, et hoc f[er]t p[er]
 p[er]tinet in e[ss]e, et n[on] magis in p[er]tinet mortale.~~

Utraque illa, macula est maxime posita sua. Sed
 dicitur in actuali et stabili, actualis est ipse
 actus sibi prout adu committitur, factus nam
 Habitudo est idem ipse actus in prout actus per se,
 et prout morale per excessum, in quo per se rase
 sui alia cas defectus, et prout in ordine ad motus
 prout de se habet actus per se, per se rase, per se rase,
 habitudo factus, non igitur per se rase, per se rase,
 factus est in ipse morale effectus.

Quod si quidem unde per se rase, ut si per se rase
 non est? Si habere ex se ipse, habet in se per se rase
 se ipse ad se et committitur factus, non in pro eo
 modo in stanti pro quo committitur, et pro quo
 com per se rase, donec ipse morale excessus, ha
 et donec in stanti ab eo casus est idem condonare

Nec non ego per se ipse in per se rase.
 et per se rase in se condonare, non dea est
 quod quomodo est et per condonare et per se rase
 per se rase in condonare et per se ipse, sunt
 quomodo hoc est actus in se moralem, sunt
 per se rase omnia ad se ipse, et non aliquid quod
 non est ipse se rase per se rase ad idem das macula

Sanda Maria

195

ad idum dico macula in genere e pccato
 decoris fcllo debiti et plex d' lqui d' cell pccatua
 p pua ad uia ut ang' su' ex p'at d' Coctos s' p' q
 se, a' e ad s' fuit inq' in cor p' contingit e'
 nocalam s' p' uno modo per pua ad em eius
 ad sequite ad decoram p'ata debiti coloris,
 et debite p'oposicionis non decoram, alio
 modo per sup' inductionem aliuicis imp'edientis
 eorum: potest addece cor p'ia f' d'antis:
 ut a' l'bi' aut pulueris, ita' b' n' ad' induit
 acala uno modo per pua ad em decoris q' ad
 es p' m' m'orte, alio modo per inclinacione af'
 ectus inordinat' an ad aliq' ven' p'onale, et
 hoc f'it per p' m' ueniale, et n' uelto magis an
 et n' g'ale.

Utraq' illa macula d' maxime p'osidua
 diuideri debet in actuale et habituale, ad
 alia e' ipse actus p'cti p'out acta comittite,
 d' d'at' laam, habituale h' e' idem ipse actus non
 uolito actu p'osidit d' p'out morale p'essef'at
 uo q' d'um p'edire p'ate aliuicis sui affectus
 p'out in ordine ad mores p'inde se h'bet,
 e' si p' h'ic p'essef'at, p'essef'at q' p' d'ant
 am, q' d' p' d'at p'essef'at non al' foale,

et in illis moralibus effectibus
 Quod si quibus non de peccato habeat, ut si per
 caritas habet meretur, et habere ex se ipso
 habet et ex parte ex se ipso ut secundum consuetudinem
 dicitur aam, et non de peccato caritatis pro quo
 committitur, et per quoniam in tempore sequenti
 donec ipsam moralis effectus, hoc est, donec cum
 illis ab eo iuris est illud condonare, nec
 dicitur ergo per se ipsum per se ipso, et per se ipso
 sui condonatis, nam contra est quod quamvis
 effectus per condonacionem et per se ipso quod dicitur
 condonatis, non est per se ipso per negacionem con-
 donatis et per se ipso, sicuti quamvis hoc
 effectus iuris per mortem, sive per se ipso
 ad a corpe, et iuris quod dicitur non est per se ipso
 se ipso, et per se ipso hoc iuris per negacionem
 mortis, sive per negacionem separacionis ad a corpe,
 posse, et iuris formalis et positivae per univocacionem
 ad eam corpe, his suppositis est.

Responsio
 Quidam Habitualis est solum actualis
 ut moralis formalis, per se ipso, et aam
 maculae, si sit moralis, maculae
 gratia et positivae et negativae, si sit
 ueritatis macula et positivae et leui

quod si est originale, de quo place sequent
forte per uia dicitur dicitur.

Ab. In hac R. lo p[er] m[od]o p[ro]ferant et lo
natale seu p[ro]p[ri]a seu p[ro]p[ri]a a equali
de p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o d[ef]inito, quam uis grammatice
aliter uis p[ro]p[ri]a et in obliquo, quare sicut
figura p[ro]p[ri]a d[ef]inita d[ef]initas quantitas
aut q[ua]ntitas d[ef]inita, q[ui]a tan t[er]m[in]i q[ui] q[ui]
das s[un]t de q[ui]a de q[ui] recto figure, ita p[ro]p[ri]a
habituale tan t[er]m[in]i d[ef]inita natale ad p[ro]
cedens a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]ferant, q[ui] p[ro]p[ri]a
p[ro]ferant et maculans d[icitur]. Hoc p[ro]p[ri]o.

Et obz Res p[ro]p[ri]a sua p[ro]p[ri]a. Hoc p[ro]p[ri]a habit[us]
uale morale d[icitur] id p[er] q[ui] hoc d[ef]inita
simple p[ro]p[ri]a, id e[st] hoc p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
maculans ac f[er]re, et p[ro]p[ri]a hanc maculans
deo odiosus ac p[ro]p[ri]a eius a n[on] d[ef]inita seu q[ui]a
p[ro]p[ri]a, atq[ue] idud id, nil aliud e[st], q[ui] p[ro]p[ri]a
actuale p[ro]p[ri]a morale in eo, q[ui] idud s[un]t d[ef]inita con,
nisi p[ro]p[ri]a, cum q[ui] maculans, macula gram
tan p[ro]p[ri]a tan p[ro]p[ri]a, ergo
p[ro]p[ri]a contra d[ef]inita in uno notabile. In uno
contra d[ef]inita in s[un]t, ergo. p

Probatur aliter sic. Petri habituale scilicet
 consistit in eo per quod scilicet ex phantasie quicquam
 ad edicere, nam proprie aliter potest, et extra quod
 vel aliud est per quod idem scilicet sub factum tam scilicet
 ex plerumque, atque quicquam ad petri habitus magis et
 proprie potest, ea per nam definitio scilicet
 ex plerumque, et vel est aliud per quod factum tam
 scilicet ex plerumque, ergo magis superius, dicitur
 commodius ex plerumque in oblationibus.

Etiam pars sufficienter habet loco prius loci,
 alio ex 13979, et ad studium, ubi Thomas
 admittit in potestate naturali positivam
 et negat prius ad eam, hanc naturalem positivam,
 quod vel aliud est; quam potest actualem naturalem
 manens naturalem in ea, et eam per se ipsam
 esse naturalem naturalem, et ipsam potest
 naturalem habituale.

3^a pars quoniam ad iurisdictionem, ut uno
 conspectu appropinquat potestatem habituum inter
 se analogia. Etiam ab ipso a profecto

Soluantur oblationes
 Obiurgatio vero Thomas qui agens de materia
 potestatis moralis, soluit naturalem prius ad eum memorem
 sicut cum ordine in ad eam suam, hoc

gestio. Q. edo & Cochlea in loco ipso obiecto
 sufficientes nam doctrina ex plerisque un
 d'p'et macula & p'vacam cum d'ed in
 ad p'm aem p' notala p'p'ferant, ob aam
 p' se ipum positiva q'q' maculae, ex q' bus
 sib' edala constitut' p'm habita.

Confirmata. Q' p'o macula p'ti notalis ob
 uerialis et multo magis p'm habita notale
 A ueriale d'ent in aliquo conuocare, ad ex
 & thopa macula p'ti uerialis & positua,
 cego et macula p'ti notalis d'et q'q' saltem
 poetiale & positua, immo si p'm notale
 in al' uerale et m' macula consist' uel d'et
 potius dici consist' in macula positua q'm
 in p'vacatua, quippe q' est potius effectus et
 p'ti qualitate eam considerari. & Cochlea
 quam ipsum d' p'm

Obijctas. Q' edo. Quid ni se ipsa in al'
 beada et m' macula duab' consistere, nam
 & in p'to actuali d'et azat, ut notala p'
 te ferant. In p'vacat' q'ad' p'm idad con-
 sequente. P. nos r'adem iam dedisse in notale
 imo q'ia licet per se p'toem p'ual' id'ge in

propter contrarietatem, nec enim solum id genus, qui
 propter peccatum persequens e fadar et dignus odio
 sui, seu deus est dicitur odiosus, nec enim solum
 peccator qui e peccator sui amicitia et gratia
 habet, hoc e et fadar odiosus, d enim qui utramq
 moralis e fadar dignus q odio sui, seu deus est
 oia odiosus, et recipit e peccator eius gratia, et
 actu ac fadar odiosus, hinc ad peccatorem con-
 tributionem concurrunt haec oia.

Obiectum 3 quod a Deo n pot constituisse
 peccatum habitale, peccatum persequens et peccatum
 gratia est a Deo, ergo n pot constituisse
 peccatum habitale.

In deo pota prope et certa, neq n minus
 se negat, ut peccatum habitale est a Deo qm actuale
 et hinc minus e peccatum, qui peccatum peccatum habitale,
 in ali qua deo acta quodlibet sicut in ea, sicut gratia
 habitale in speciali qualitate a Deo infusa consistit.

Propos 117: Imo peccatum persequens e a
 Deo, qia n persequens, nisi qia Deus ipse n
 condonat, sicut ut ait hoc per gratia illud ordinat
 ad peccatum, n condonare an lex ordinat ad
 peccatum a Deo. 2do ipse quodq peccatum

quod e' a Deo. Si n' solus e' gratia delectatione
sicut solus e' can' in fundere.

Con: maj' ad h' nego. Sicut patet
et q' q' d' an' p'ia' ad h'ia' gratia e' a Deo
Con: p'ia' ad h'ia' q' q' n' e' macula
Acan' Con: q' n' e' macula nego h'z' et q' q'

Ad h' probacione h'is partis iam notabile e'
negacione ideo foale p'esse p'esse p'ia' q'ia'
Deus n' condonat, quam vis n' p'esse p'esse ex eo
q'od non condonat. al' n' n' p'esse p'esse p' negacione
condonacione, sicuti q' n' n' h'is n' uicinat, nisi q'ia'
non morit' sine q'ia' ad n' ee' posita a corpore
non in foale uicinat p' negacione mortis, h'icid'
se p'posicionis ad a' corpore, d' foale uicinat p'ia'
posicionem un' iorem ad a' corpore. et sicuti
n' p'ia' d' plebeie loq' q'ia' qui d' i'ce' h'icid'
uicinat q'ia' n' e' mortuus, n' plebeie loq'ie
condonatus e' n' h'icid' qui ad p'ia' p'esse p'esse
p' negacione condonacione p'esse p'esse n' p'ia'
mortalis ex facta n' p'esse p'esse q' n' p'esse p'esse
secl'at' ad h'icid' h'icid' h'icid' h'icid' et Deo ad h'icid'
odibile q'od n' i'ce' ab h'icid' facere, q' n' d' n' i'ce'
delectum quocunq' modo p'esse.

Jam ad e' d' an' p'ia' p'probacione Con: solus
Dei e' gratia delectatione et Grego' q' n' e' argo

prima ad huc quod e a Geo Con: passiva s^o,
 Ergo ut dicitur e naturale ut eam Con: ut e natura
 a ego. Breuiter e quod in dicitur e natura in
 qd n ea n dicitur alium nro ea hbet, ei n aliud
 habet em eedone graa nroet, nec est ma,
 uelata, unde natura pua ad uia, n e proprie
 ipa pua e d e ex pua aoe res uel ars, qd id
 ergo unde hbet pua graa ut e natura,
 e qd aa absq' ea id pua aut faltem n ege
 nro ens, at hbt n hbet a Geo d a se ipa, unde
 ne. Gen diu dicit caa pti hbtis, ne qd am ut
 e natura pua ad uia

Obiecta qto ei pti nrole consistet
 faltem pua in pua ea graa, infusio
 graa est focalis ex pua pti hbtis faltem
 pua, sicut infusio luminis e focalis
 ex pua d' gregarum faltem qd

hbt nro, qd e focalis ex pua
 alia n pti ea qm id ad aliud ex pua
 absq' pti e infusio graa absq' eo qd ex pua
 pti, nec n absolute in pti e graa pua
 cum pti am motu

Proo edo quia ei infusio graa e focalis
 ex pua pti, una n pti ab ad ea dicit qui
 qd n dicitur in infusio nra luminis e. ex

expulsioreu Verebrasan, atq Saltes Con:
 Exid: Summi Pontificis delatqnt inter in fa
 reonem qd. ex pulsioreu pub.

1706. Inq. uno pro Salibus Chirofimo
 homilia sua in Epistola ad Ep: in eba uerba
 gratificauit nos in dilecto filio suo: gratiosos
 in qd nos reddidit, hoc e n solum a pitis liberand
 d. Ad dilectos et amicos efficit, et homilia eo
 in genesim n solum laqnta ualueram curam,
 et a pitis mundos ostendit, d. et cum qui in
 nam eis petoran faceris grauabate iusta
 faul, o misericordias magnitudina, o bonitas
 excelsam. 2do Con Exidonta pp b. y loq,
 uens de iustificacoe act. ne sola petoran sem,
 pro d. et Pontificis et renouacoe in reuocis hris
 per uoluntatem suscipio in qd. et donorum q

3tio pro Summi Pontificis Innocentis 3 e qd
 naciones de Baptis: et Clemens 3 den ordinac
 unia de summa triacle, probabilem sententia
 opinionem qd. abs ead se ipa in Baptis no
 reuelli. Et pda et n infundit qd. am qd. us
 contrariam de pter sententia problicem.
 In hac obiecto magna uicini faciunt

e uocantur gratia susceptio, & potest esse in peto
 actuali duo debent dui includi et ipse petens
 maculari per se a se et primo gratia, quod huius
 peto debet, et eam quoque primadiale maculat,
 et sicut et alius generis in fias quod fuerit
 per se lae ex pubicem peti, & per se lae in fias
 gratia, ita alia et peti habitudo, si solam
 maculam possidit uiam continet, & eola peti uiam
 duabus in partibus in fias, debent duo quoque
 partes eorum ponere in peto habili a quo ad in fias
 factum ha duo partes recte explanant peti habiles
 contributionem.

Obijcit 5to Eolum habituale e effectus
 peti actualis, atq eola primo gratia e effectus
 peti actualis, ergo in ea sola consistit peti habile

R. Sicut effectus magis nego, non ipse macula
 uia possidit, et si formalis effectus peti actualis
 eam ipse et moralis personae in peti, huius
 peti ut in se morale personae e moralis
 effectus peti, peti actualis, et si Eolum peti
 habile e effectus peti actualis

2do Qui no debet ad mittere maculam pos-
 sidit uiam aut peti, personae de effectus peti
 actualis, huius effectus magis peti actualis
 habile e in aliquo huius partem e effectus

peti actualis Cor. Item ee Eo l'un nego.
 Obiecto 70. Et ee peti actualis moralis
 per se ens abiq' eo qd' ee peti habituale
 sui postea ergo peti habituale ne qden fm uban sui
 postea consistit in peto actuali vel moralis per se
 sensibile. Effig e legitima.

Proo 2 artus qm' dicit venaret effectus peti
 actualis hanc dia dicit qd' peti actualis moralis per se
 sensibile, atq' p' dari effectus peti actualis, abiq'
 eo qd' ee peti habituale fm uban sui postea qd'.

Proo 3 artus: quia delecto per peccatum peti
 habituale. Et tunc ee sensibile ad peccatum tempore
 qui ee effectus peti actualis qd'.

Et Ergo artus: p' repraesentare moralis
 caale sine ut in ee quam p' dicitur ac per se ens
 fm in effectu Cor. artus: p' per se ens caale
 moralis sine in ee et ut acuat ee actus fm in petiois

nego artus et Ergo p' qd' ergo peti habituale ne qden
 fm uban sui postea consistit in peto actuali
 vel moralis per se ens abiq' in effectu sine.

caale Cor: ut per se ens abiq' in ipso sine moralis
 nego. Et in ea effectus peti actualis qd' qui exigis
 ipias presentem sine p' hanc sine moralis
 sui macala actualis exigis presentem moralis,
 et macala habituale exigis presentem moralis, et
 in hac presentem sine ad macala sine qd' ee

potest habere, ab alij effectus exigat esse. Et non enim
 potest esse conem ut ugetur us proa quade con si
 supponat amplius potestatem, a la des con
 re hie effectus, quora n hie potest ab ijs effectibus
 ab diuina foale et in se persuesere d hie et diu
 fuisse et caale d hie persuesere, potestatem am qd
 non in hac persuesere antea est ab potest hie. Hic

Ad probandam autem quod magis quod dia re
 manet alijs effectus potest actualis, d hie diu
 potest persuesere d foale d caale con: sem per
 foale nego, unde correpta hie et de hie potest
 fupente nego et q. Vel sic alicuius qd hie quod diu
 remanet effectus foalis d hie diu potest remanet
 con: quod dia remanet d hie effectus et actualis et
 foalis potest hie foalis hie qd, d hie diu remanet
 caale d hie d hie con: d hie diu remanet hie
 in se et ab actu suam potest nego, ut hie d hie
 in idem remanet.

Ad hie qd hie potest hie originale con
 erit in sola pua de qd nego et potest hie
 personale.

Desponsationem docet sequens d p d o.
 Porro, ex predictis iam facile intelligitur hie loca
 sequentia. Ad hie: is d hie uia qui inuenerit
 hie mola, et c q d d hie mola d hie in gloria

Qua, sermo e de falo none. Ipea coe e ma glara
 es in iniquitate sua coram me dicit Dns. Math:
 is qd procedit ex corde hui coe quia al hoem
 apoc: ee qui in sordibus e sordescat adhuc p fieri
 fil al qdai pta sea dicit, dicant abluie et mundosi
 ad: ee abluie pta sua. i Corint: e abluie qtis
 sanctificati qtis. e ad Corint y mundosis nos ab
 si in qnamento d ad Eph: s de Chram dilectio
 Cilian d se ipsum tradidit pro ea, ut eam lau
 abluat nup dars lavacro aquo in verbo viba
 ut ex hie sibi ipse sibi gloriam eam n habente
 maculam adragan aut aliq d hanc m di. d abluie
 lanta et in maculata. In hoc quoq sermo de
 apoc es nil coe quia d m in sordibus in regnum
 calorum, qd esse oia in sensu obaco de maculis
 possidit potius quam de pta ad ius uedente ee
 idenda. nunc sil.

His pudatio 3tia
 de

Peccato originali.

Quare hmo qd p pta originale in edigata
 qd duplex est qui pht. 1do qd de pto origie loeat
 fides, 2tio unde hbeat eius origie. qto an et quo in
 sensu pbenas diu puenam adamo. 3to qd sil foale
 pta originale hbita in quo nasimur. 4to an oes
 post qd adami eand contraa erant, et speciala